

Předmluva

Předcházející část: [Věnování](#)

Předmluva

Toto dílo pokrývá obrovský rozsah materiálů. Je v něm uvedeno nejen podrobné subjektivní vysvětlení nejvyšších stavů duchovního vědomí, které jsou tradičně nazývány osvícením; informace o duchovnu je zobecněna a předává se v novém kontextu, vhodném ke zpracování logikou i rozumem. Takové vzájemné porovnání vědy a duchovna ukazuje těsný vztah mezi lineárními a nelineárními dimenzemi. „Překonáváje protiklady“, autor řeší odvěký a zdánlivě neřešitelný konflikt, patovou situaci mezi vědou a náboženstvím, mezi materialismem a duševnem, mezi egem a duchem. Řešení konfliktu dovoluje najít ta nejskrytější tajemství i řešit dilemata, se kterými se lidstvo potýká v průběhu celé své historie. Díky rozkrytí vědomí, kterému napomáhá tato kniha, odpovědi na otázky přicházejí jakoby samy od sebe a pravda (skutečnost) se stává zcela jasnou.

Styl, ve kterém je napsána tato kniha, provází čtenáře z lineární oblasti do nelineární a zpět, kdy se, k jeho údivu, nepochopitelné stává nejen pochopitelným, ale i zcela zřejmým.

Rozsah rozšíření vědomí těch, kdo se s těmito materiály seznámil, je zadokumentován v řadě experimentů, jejichž výsledky potvrzují podstatný nárůst jejich vědomí. Toho, čeho není možné dosáhnout násilím, se snadno dosahuje díky síle ducha, protože ta se dostane tam, kam je vstup násilí odepřen.

Kniha je napsána jak pro malé „Já“ tak i pro Vyšší „JÁ“ čtenáře. Ačkoliv se za tradiční překážku dosažení osvícení považuje „povznesení se nad protiklady duality i non-duality“, což zní celkem nesrozumitelně, nicméně jakmile dočtete tuto knihu, potřebné pochopení nastane samo od sebe. Kniha je rozdělena na čtyři základní části:

1. Popis subjektivních stavů duchovního poznání
2. Duchovní cesta
3. Cesta k osvícení skrze chápání podstaty vědomí
4. Lekce, dialogy, interview a skupinové diskuse s různými duchovními učiteli a skupinami v různých zemích

Zdá se, že některé materiály uvedené v knize se na první pohled opakují. Opakují se záměrně, protože se představují v různém kontextu a v různém pořadí otázek a odpovědí. Každé takové opakování rozkrývá další doplňující nuance.

Ačkoliv osmdesát pět procent obyvatelstva planety v roce 1985 dosahovalo při kalibraci nižší úroveň než je úroveň Pravdy (200), nyní se počet takových jedinců podstatně snížil na 78%. Výzkumy ukazují, že se tak stalo díky všeobecnému nárůstu duchovnosti.

Jedinečnost uváděných materiálů je v tom, že autor není duchovním představitelem, věřícím ani teologem. Je to lékař s obrovskými zkušenostmi ve vzdělávání i vědě, medicíně, psychiatrii, psychoanalýze i ve výzkumu, stejně jako i v lékařské a vědecké literatuře. Je znám jako úspěšný a talentovaný specialista v mnoha oborech. V momentě svého náhlého prozření měl největší psychiatrickou ordinaci v New Yorku.

Jedinečné jsou též jeho intenzivní duchovní prožitky, které se objevily již v raném dětství, vrátily se v mladickém věku a rozhořely se neobyčejnou silou ve zralém věku.

Toto vše přimělo autora uchýlit se do osamocení a věnovat se aplikovanému výzkumu podstaty vědomí, který byl završen vydáním knihy „Moc versus síla“ a tímto dílem.

Další zajímavý rys charakteru autora – bez ohledu na ohromující podstatu svých duchovních zkušeností, se o nich nikdy během třiceti let, do vydání knihy „Moc versus síla“, nezmínil. Když se ho na to ptali, sdělil, že „k tomu nemá co říci“. Toto dílo má podstatně hlubší význam, úspěšně řeší složitý úkol – nepochopitelné činí pochopitelným. Díky adekvátním popisům a vysvětlením se to, co bylo dříve nepoznatelným, stává jasným a zřejmým. Zvláště pak tento dar, předávání myšlenek, vyvolal komentáře matky Terezy. Tedy skutečný autor této knihy – to je samo Vědomí.

autor

Následující část: [Upozornění pro čtenáře](#)